

Sygn. akt: I C 1359/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jadwiga Piandel

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. Luxembourg

przeciwko T. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.a r.l. Luxembourg w pozwie wniesionym w dniu 3 lipca 2013 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wniosła o zasądzenie od pozwanego T. L. kwoty 315,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 170,00 zł od dnia 2 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 145,23 zł od 2 lipca 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego w sprawie według nom przepisanych, kosztów opłaty sądowej w kwocie 30 zł i kosztów opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności w kwocie 0,58 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z 24 czerwca 2009 r. przejęła od firmy (...) S.A. V. (...) w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nieuregulowanej drugiej raty składki polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych - polisy nr (...) z dnia 2 marca 2006 r. na kwotę 170,00 zł płatnej do 1 września 2006 r. Powód wskazał wartość przedmiotu sporu zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności do umowy cesji z 24 czerwca 2009 r. i domagał się zasądzenia kwoty 170,00 zł jako należności głównej oraz kwoty 145,23 zł jako skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 170 zł liczonych od 01.09.2006 r. do 01.07.2013 r.

Dnia 2 września 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1787293/13 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Nysie.

W piśmie procesowym z dnia 25 października 2013 r. (k. 12-15) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości i domagała się nadto zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwany T. L. nie wdał się w spór w niniejszej sprawie mimo prawidłowego zawiadomienia go o terminach rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2006 r. w G. została sporządzona polisa seria OC/NW nr (...) potwierdzająca zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej od 2 marca 2006 r. do 1 marca 2007 r. pojazdu mechanicznego marki F. (...), model F. (...), nr rej. (...) przez ubezpieczającego M. K. będącego właścicielem pojazdu i ubezpieczonego S. K. będącego jego współwłaścicielem. Umowa ubezpieczenia została zawarta z Towarzystwem (...) S. A. Oddział w O.. Zgodnie z dokumentem polisy składka ubezpieczenia została ustalona na kwotę 365 zł, a jej płatność miała nastąpić w dwóch ratach – I rata w kwocie 195 zł płatna do dnia 2 marca 2006 r. (zapłacona w dniu sporządzenia dokumentu), II rata w kwocie 170 zł płatna do dnia 1 września 2006 r. Na dokumencie polisy widnieje nieczytelny podpis ubezpieczającego oraz K. C. działającej jako przedstawiciel (...) S.A.

(**dowód:** kserokopia polisy nr (...) nr (...) k. 10)

W dniu 24 czerwca 2009 r. strona powodowa (...) S.a r.l. Luxembourg jako nabywca zawarła umowę sprzedaży wierzytelności ze zbywcą (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., na mocy której strona powodowa nabyła niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników wynikające z umów zawartych przez zbywcę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z § 3 przedmiotowej umowy sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2009 r. przedmiotem sprzedaży były określone w § 2 tej umowy wierzytelności, a więc niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy i wynikające z umów przez niego zawartych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej

(**dowód:** kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności z 24.06.2009 r. k. 17 - 18)

Do umowy sporządzony został przez (...) sp. z o.o. w W. częściowy wykaz wierzytelności w formie pisemnej do umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 czerwca 2009 r. na łączną kwotę 170 zł ze wskazaniem rodzaju dokumentu - polisy (...) nr (...), dat dokumentu -2 marca 2006 r., daty płatności - 1 września 2006 r. oraz danych dłużnika -T. L..

(**dowód:** częściowy wykaz wierzytelności k. 16)

Na piśmie bez logo strona powodowa sporządziła zawiadomienie o tym, że w dniu 24 czerwca 2009 r. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie 170 zł została przelana na rzecz (...) S.a. r.l. Luxembourg. W piśmie tym nie wskazano ani danych umowy, z której wierzytelność ma wynikać, ani faktur czy też dokumentów, których ona dotyczy. Pod pismem widnieje podpis i pieczęć K. P., który wedle pieczęci jest executive member (...) S.a. r.l. Luxembourg.

(**dowód:** zawiadomienie k. 16)

Pismem z dnia 30 marca 2011 r. zbywca przedmiotowej wierzytelności (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. powiadomił stronę powodową, iż wierzytelność z dnia 24 września 2009 r. z polisy (...) winna być skorygowana bowiem przesłała na T. L.. W piśmie jako powód zmiany wskazano - „zmiana na nowonabywcę; zgłoszenie sprzedaży w wymaganym terminie 30 – dniowym terminie przez sprzedającego, brak wypowiedzenia nowonabywcy”.

(**dowód:** pismo (...) z 30.03.2011 r. k. 39)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w rozpatrywanej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Zastosował też przepisy art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Podstawą dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie były dokumenty przedłożone przez stronę powodową opisane szczegółowo wyżej pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego.

Ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów przedłożonych przez stronę powodową nie wynika, aby to pozwany T. L. był zobowiązany do zapłaty II raty składki z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, dla której to wystawiona została polisa (...) nr (...). Pełnomocnik strony powodowej dołączył na wezwanie Sądu pismo zbywcy wierzytelności (...) S.A. w W., z którego treści wynika, iż obowiązki M. K. z umowy polisy (...) nr (...) przeszły na T. L. jako nowonabywcę. Jednakże strona powodowa nie dołączyła żadnego wiarygodnego dowodu dokumentującego przejście uprawnień z umowy ubezpieczenia stwierdzonej polisą (...) nr (...) na rzecz T. L., w szczególności umowy sprzedaży pojazdu objętego tym ubezpieczeniem, czy zawiadomienia o zbyciu pojazdu skierowanego do zakładu ubezpieczeń. Samo pismo zbywcy wierzytelności (...) S.A. w W. nie może być uznane w ocenie Sądu za wystarczający dowód przejścia obowiązku opłacenia składki z tytułu przedmiotowej umowy odpowiedzialności cywilnej z M. K. na T. L..

Co więcej, na uwagę zasługuje także fakt, iż zgodnie z § 3 przedmiotowej umowy sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2009 r. przedmiotem sprzedaży były określone w § 2 tej umowy wierzytelności, a więc niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy i wynikające z umów przez niego zawartych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów nie sposób stwierdzić, czy umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzona przez polisę (...) nr (...) została objęta opisaną wyżej umową sprzedaży wierzytelności. Z dokumentu polisy wyraźnie wynika, iż została ona zawarta przez M. K. z K. C. będącą przedstawicielem (...) S.A. Nie budzi wątpliwości zatem fakt, iż podmiot ten nie jest tożsamym ze zbywcą tejże wierzytelności występującym w umowie z 24 czerwca 2009 r. - (...) S.A. w W.. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że (...) S.A. w W. jest następcą prawnym (...) S.A. Tym samym brak też jest dowodu, że przedmiotowa wierzytelność powstała w ramach umów zawieranych w toku prowadzonej działalności gospodarczej przez (...) S.A. w W. i objęta została zakresem wskazanym w § 3 w zw. z § 2 umowy sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2009 r.

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazała wiarygodnych dowodów na przejście obowiązków z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z dnia 2 marca 2006 r., dla której została wystawiona polisa (...) nr (...) z M. K. na T. L.. Nie wykazano wiarygodnymi środkami dowodowymi, że T. L. stał się nabywcą praw i obowiązków wynikających z tej umowy. Samo dołączenie zawiadomienia zbywcy wierzytelności, iż zobowiązany do spłaty II raty ubezpieczenia OC zamiast M. K. jest T. L. nie może stanowić podstawy dokonania

takich ustaleń i przyjęcia, że przejście tych obowiązków rzeczywiście miało miejsce. Nadto jak już wyżej nadmieniono, strona powodowa nie wykazała, że przedmiotowa umowa ubezpieczenia została zawarta w ramach działalności prowadzonej przez zbywcę wierzytelności (...) S.A. w W. bądź też, że podmiot ten jest następcą prawnym (...) S.A., a więc podmiotu, z którym S. K. zawarł umowę ubezpieczenia za pośrednictwem jego przedstawiciela – K. C.. Z tego też względu strona powodowa nie udowodniła, że zbywca (...) S.A. w W. był uprawniony do zbycia przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda. Nie bez znaczenia jest także to, że częściowy wykaz wierzytelności sporządzony został nadto przez (...) Sp. z o.o., a nie (...) S.a r.l. Luxembourg i brak na nim podpisu osoby reprezentującej (...) S.A. w W.. Nie sposób również nie podnieść, że strona powodowa nie dołączyła dowodów doręczenia pozwanemu zawiadomienia o przelewie.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak na wstępie.